د معلِم کِتاب

د ژوند مقصد

١ ١ دا د معلِم خبرې دى، چې د داؤد زوئ وو او د يروشلم بادشاه وو. ٢ هغه معلِم فرمائى، ژوند يو غټ راز دے، او
زمونږ پوهه د دې په حقله ډېره محدوده ده. ٣ په مخ د زمکې خلق دومره خوارى کوى نو د دې نه دوئ ته فائده څۀ ده؟
٤ پيړۍ په پيړۍ تېرې شى، خو زمکه همېشه قائمه وى. ٥ نمر راوخېژى او پرېوځى او هغه ځائ ته زر زر بيا ځى چې د
کوم ځائ نه راخيژى. ٦ هوا د جنوب طرف ته چليږى، بيا تاو شى او د شمال طرف ته چليږى، دا ګېرچاپېره تاوېږى
راتاوېږى او ځى راځى. ٧ ټول سيندونه سمندر ته بهيږى، خو سمندر ډک نۀ شو. ځکه چې د سيندونو اوبۀ د کوم ځائ نه
بهيږى نو هم هلته مسلسل واپس راځى او بيا د هغه ځائ نه بهيږى. ٨ ټول څيزونه دومره د خوارۍ ډک دى چې انسان يې
بيانولے نۀ شى. نۀ سترګې په کتلو مړيږى، او نۀ غوږونه په اورېدو ډکيږى. ٩ څۀ چې مخکښې وُو دا به بيا هم وى، څۀ
چې شوى دى هغه به بيا هم کيږى. په مخ د زمکې هيڅ هم نوى نشته. ١٠ کله کله خلق وائى، "ګوره، دا يو نوے څيز دے."
خو په اصل کښې دا زوړ وى، يو څيز هم په رښتيا نوے نۀ دے. ١١ هيچا ته ياد نۀ دى چې په تېرو وختونو کښې څۀ شوى
وُو او څۀ چې اوس کيږى هغه به د راتلونکى وخت خلقو ته ياد نۀ وى.

معلِم جواب لټوى

١٢ زۀ معلِم په يروشلم کښې د بنى اِسرائيلو بادشاه وم. ١٣ ما پوره عقل سره تلاش شروع کړو چې زۀ به حکمت سره
هغه هر څۀ وګورم او معلوم به يې کړم کوم چې په دُنيا کښې شوى دى. نو زۀ دې نتيجې ته ورسېدم چې خُدائ پاک انسان
ته د مشکل مشقت ذمه وارى ورکړې ده چې مصروف يې وساتى. ١٤ ما هغه هر څۀ وليدل چې په مخ د زمکې شوى دى او
زۀ تا ته وايم، چې دا هر څۀ بې‌معنې دى او هوا پسې منډې وهل دى. ١٥ څۀ چې غلط دى هغه ټيک کېدے نۀ شى، او د څۀ
چې کمے دے نو هغه پيدا کېدے نۀ شى. ١٦ ما خپل ځان سره ووئيل، "زۀ د هغه ټولو نه ډېر زيات هوښيار يم چا چې زما
نه مخکښې په يروشلم بادشاهى کړې ده. ما ډېر حِکمت او عِلم حاصل کړے دے." ١٧ ما خپل پوره ذهنى طاقت په دې
ولګولو چې حِکمت وپېژنم، او هم په ليونتوب او بې‌وقوفتوب پوهه شم، خو ما ته پته ولګېده چې دا ټول هم هوا پسې منډې
وهل دى. ١٨ ځکه چرته چې حِکمت زيات وى هلته پرېشانى هم زياته وى، او څوک چې عِلم زياتوى هغه غمونه زياتوى.

د دُنيا خوشحالى بې‌معنې ده

٢ ١ ما خپل زړۀ کښې ووئيل چې، "عيش عشرت به وکړم او ښۀ مزې به وکړم،" خو پته راته ولګېده چې دا هم بې‌معنې
دى. ٢ نو ما ووئيل چې، "خندا کم عقلتوب دے او عيش عشرت چا له څۀ ورکوى؟" ٣ د ډېر سوچ نه پس ما فېصله
وکړه چې د ميو په ذريعه ځان په سُر کښې کړم. او د حکمت په لټون کښې مې کم عقلتوب شروع کړو. ما غوښتل چې
معلوم کړم چې د انسان په دوه څلور ورځې ژوند کښې په مخ د زمکې څۀ کول فائده مند دى. ٤ ما لوئ لوئ کارونه
وکړل. ما د ځان دپاره کورونه جوړ کړل او د انګورو باغونه مې وکَرل. ٥ ما د ځان دپاره چمنونه او باغونه جوړ کړل، او
په هغې کښې مې هر قِسمه د ميوو ونې ولګولې، ٦ ما تالابونه جوړ کړل چې د هغې په ذريعه دا ډېرې ونې اوبۀ کوم. ٧

ما ډېر غلامان او وينځې واخستلې، او زما په کور کښې هم غلامان پېدا شوی ؤو. ما سره دومره زيات څاروی ؤو چې په
يروشلم کښې پخوانی يو بادشاه سره هم نۀ ؤو. ۸ ما د خپل ځان دپاره سپين زر، سرۀ زر، او د بادشاهانو او صوبو
خزانې راټولې کړې. ما سره سندرغاړی سړی او ښځې وې، او ما سره نورې داسې ډېرې ښائسته وينځې وې چې سړے يې
ارمان کوی. ۹ نو داسې زۀ د هغه ټولو نه لوئ سړے شوم څوک چې زما نه مخکښې په يروشلم کښې تېر شوی ؤو، او ما
خپل حِکمت جاری ساتلے وو. ۱۰ ما چې څۀ هم غوښتل نو هغه ما اخستی ؤو. ما د خپل ځان نه د يوې خوشحالۍ اِنکار
هم نۀ وو کړے. ما چې کوم محنت کړے وو نو زۀ په هغې باندې خوشحاله وم، او دا خوشحالی زما د هغه محنت اِنعام وو.
۱۱ خو څنګه چې ما هغه هر څۀ ته وکتل د څۀ حاصلولو دپاره چې ما ډېر محنت کړے وو، نو دا هر څۀ بې‌معنې ؤو،
داسې لکه چې هوا پسې منډې وهی. او په مخ د زمکې د هيڅ کار هم څۀ فائده نۀ وی. ۱۲ نو ما فېصله وکړه چې په
حِکمت، کم عقلتوب او په ليونتوب غور وکړم. نو زۀ پوهه شوم چې کوم کس به د بادشاه د وفات نه پس په تخت کښېنی نو
هغه به صرف د تېر شوی بادشاه په شان حکومت کوی. ۱۳ ما وکتل چې څنګه رڼا د تيارې نه ښۀ ده نو داسې حِکمت د
کم عقلتوب نه ښۀ دے. ۱۴ ځکه چې هوښيارانو ته دا پته وی چې هغوئ چرته روان دی، خو کم عقلو ته پته نۀ لګی ځکه
چې هغوئ په تيارۀ کښې روان وی. خو ما ته دا پته هم ولګېده چې زمونږ د دواړو اَنجام يو دے. ۱۵ ما د ځان سره ووئيل،
”د کم عقل په شان اَنجام به زما هم وی، نو بيا زما د ټول حِکمت فائده څۀ ده؟ دا هر څۀ بې‌معنې دی.“ ۱۶ ځکه چې
هوښيار او کم عقل دواړه به مری. هوښيار به د کم عقل نه تر زيات وخته پورې ياد نۀ شی ساتلے. په راتلونکی وخت کښې
به دواړه هېر کړے شی. ۱۷ نو ما د ژوند نه نفرت شروع کړو، ځکه چې دې ما له په دُنيا کښې د تکليف نه بغېر هيڅ هم نۀ
ؤو راکړی. دا هر څۀ بې‌معنې ؤو، هسې هوا پسې منډې وهل وو. ۱۸ ما چې په مخ د زمکې د هر څۀ دپاره محنت کړے وو
نو د هغې نه زما نفرت پېدا شو، ځکه چې دا هر څۀ به هغۀ ته پاتې شی چې زما نه پس به راځی. ۱۹ او چا ته پته ده چې
هغه به هوښيار وی او کۀ کم عقل؟ خو چې ما د څۀ دپاره محنت کړے دے نو هغه هر څۀ به د هغۀ شی، څۀ چې ما په خپله
هوښيارتيا په مخ د زمکې ګټلی دی نو هغه هر څۀ به د هغۀ وی. دا ټول بې‌معنې دی. ۲۰ ما چې په مخ د زمکې کوم سخت
محنت کړے وو د هغې نه زۀ مايوسه شوم او زما زړۀ همت بائيلو. ۲۱ ځکه چې تۀ به خپل کار په ډېر حِکمت، پوهې او
مهارت سره وکړې او بيا به دا هر څۀ هغه چا ته پرېږدې چې هغۀ د دې دپاره هيڅ هم نۀ وی کړی. دا بې‌معنې دی او لويه بد
قسمتی ده. ۲۲ نو په مخ د زمکې انسان ته د سخت محنت او پرېشانۍ نه څۀ حاصلېږی؟ ۲۳ هره ورځ هغه کړېږی او د
خپل کار دپاره پرېشانه وی. او د شپې هم ورته ذهنی سکون نۀ ملاوېږی. دا هر څۀ بې‌معنې دی. ۲۴ د انسان دپاره د ټولو نه
ښۀ خبره دا ده چې خوراک څښاک کوی او د خپل محنت نه خوشحاله وی. خو ما ته دا پته هم ولګېده چې دا څيزونه د
خُدائ پاک له طرف نه دی. ۲۵ ځکه چې صرف د خُدائ پاک په مدد سره مونږ خوراک کولے شُو او د ژوند نه مزې
اخستے شُو. ۲۶ خُدائ پاک هغه چا له حِکمت، پوهه او خوشحالی ورکوی څوک چې هغه رضا کوی. خو خُدائ پاک
ګناهګارو له هدف ورکوی چې دولت راټول کړی او بيا يې ترې نه واخلی او هغه چا له يې ورکړی چې څوک هغه رضا
کوی. نو دا هم بې‌معنې دی. دا داسې دی لکه چې څوک عبث منډې وهی.

د هر څيز دپاره خپل وخت مقرر دے

۳ ۱ د هر څيز خپل وخت وی، د هر کار دپاره په مخ د زمکې وخت مقرر وی.

۲ د پېدايښت او مرګ دپاره وخت مقرر وی،

د فصل کَرلو او د ريبلو دپاره وخت مقرر وی،

۳ د مړ کولو او روغولو دپاره وخت مقرر وی،

د راغورزولو او د آبادولو دپاره وخت مقرر وی.

۴ د غم دپاره او د خوشحالئ دپاره وخت مقرر وی،

د ماتم دپاره او د ګډېدو دپاره وخت مقرر وی،

۵ د کاڼو خورولو او راغونډولو دپاره وخت مقرر وی،

د غاړه وتلو او نۀ غاړه وتلو دپاره وخت مقرر وی.

۶ د تلاش کولو او د تلاش پرېښودلو دپاره وخت مقرر وی،

د محفوظ ساتلو دپاره او د غورزولو دپاره وخت مقرر وی،

۷ د شلولو او د ګنډلو دپاره وخت مقرر وی،

د خاموشئ او د خبرو کولو دپاره وخت مقرر وی.

۸ د مينې کولو دپاره او د نفرت کولو دپاره وخت مقرر وی،

د جنګ دپاره او د امن دپاره وخت مقرر وی.

۹ يو کاريګر د خپل محنت نه څۀ فائده اخلی؟ ۱۰ ما هغه بوج کتلے دے کوم چې خُدائ پاک په مونږ باندې اېښے دے. ۱۱ خو خُدائ پاک هر څۀ داسې جوړ کړی دی چې په خپل وخت باندې ښائسته او مناسب وی. هغه انسانانو له د ابديت خيال ورکوی، خو سره د دې مونږ د خُدائ پاک په کار باندې د اول نه واخله تر آخره پورې پوره نۀ شُو پوهېدلے څۀ چې هغه کوی. ۱۲ نو زۀ پوهه شوم چې د ټولو نه ښۀ خبره دا ده چې د ژوند نه مونږ خوندونه او مزې واخلو تر کومې پورې چې مونږ ژوندی يُو. ۱۳ مونږ ټولو له په کار دی چې خوراک څښاک کوُو او په خپله خوارئ مزدورئ کښې خوشحاله اوسو. دا د خُدائ پاک نعمتونه دی. ۱۴ ما ته پته ده څۀ چې خُدائ پاک کوی نو هغه د همېشه دپاره پاتې کېدونکی وی. په هغې کښې نۀ څۀ کمے کېدے شی او نۀ څۀ زياتے. او دا هر څۀ خُدائ پاک ځکه کوی چې خلق د هغۀ نه يرېږی. ۱۵ هر څۀ چې اوس کيږی هغه پخوا هم شوی دی، او څۀ چې به په آئنده کښې کيږی، هغه پخوا هم شوی دی. ځکه چې خُدائ پاک دا هر څۀ بيا بيا دوباره کوی.

په مخ د زمکې بې اِنصافی

۱۶ د دې نه علاوه ما دا هم وکتل، چرته چې مونږ د اِنصاف توقع کوله هلته بدعملی وه، چرته چې مونږ د صداقت توقع

کوله هلته بدعملی وه. ﴿۱۷﴾ ما په خپل زړهٔ کښې ووئیل، خُدائ پاک به د بدعملو او د صادقانو عدالت کوی، ځکه چې هر یو
څیز او هر یو کار دپاره یو وخت مقرر دے. ﴿۱۸﴾ او ما دا هم په خپل زړهٔ کښې ووئیل، چې خُدائ پاک د انسانانو آزمېښت
کوی، چې مونږ ته دا وښائی چې مونږ د ځناورو نه ښهٔ نهٔ یُو. ﴿۱۹﴾ لنډه دا چې، د انسانانو او ځناورو دواړو اَنجام یو دے،
انسان او ځناور دواړه ساه اخلی، او دواړه مری. انسان د ځناور نه بهتر نهٔ دے، دا هر څهٔ بےمعنې دی. ﴿۲۰﴾ مونږ ټول د
مرګ طرف ته روان یُو، مونږ ټول د خاورو نه جوړ یُو او بیا به خاورو ته ځو. ﴿۲۱﴾ څوک دا یقین سره وئیلے شی چې د
مرګ نه پس د انسان روح بره ځی او د ځناور روح لاندې زمکې ته ځی؟ ﴿۲۲﴾ نو بیا ما ته دا پته ولګېده چې د دې نه ښهٔ
خبره نشته چې په خپل محنت باندې خوشحاله اوسو. د دې نه بغېر بله لار نشته. هیچا ته پته نهٔ لګی چې د مرګ نه پس به
څهٔ کېږی.

۴ ﴿۱﴾ ما یو ځل بیا نظر واچولو او هغه ټول ظلم مې ولیدو کوم چې په مخ د زمکې کېږی. ګوره د مظلومانو وښکې
څاڅی خو د تسلیٔ ورکولو والا هیڅوک نهٔ وی. ظالمان ډېر زورَور دی او مظلومان ډېر بےوسه دی. ﴿۲﴾ نو ما هغه خلق
بختور وګڼل کوم چې مړهٔ شوی دی، د هغه خلقو نه کوم چې تر اوسه پورې ژوندی دی. ﴿۳﴾ خو د ټولو نه بختور هغه دی
کوم چې لا پېدا شوی نهٔ دی، چې هغوئ هغه بدعملی نهٔ ده لیدلې کومه چې په مخ د زمکې کېږی. ﴿۴﴾ بیا ما دا هم وکتل چې
ټول خلق دې دپاره محنت کوی او د اُستاذیٔ نه کار اخلی ځکه چې هغوئ د یو بل سره حسد کوی. خو دا بےمعنې وی. دا
داسې دی لکه چې څوک هوا پسې منډې وهی. ﴿۵﴾ کم عقل د لاس مشقت پرېږدی او خپل ځان د لوږې وژنی. ﴿۶﴾ خېر
دے چې لږ وی خو چې د آرام سره وی، نه چې ډېر وی او د بےحده محنت سره وی. حد نه زیات محنت هوا پسې منډې
وهل دی. ﴿۷﴾ ما په دُنیا کښې نور څهٔ هم لیدلی دی چې هغه بےمعنې دی. ﴿۸﴾ دا د یو سړی خبره ده څوک چې بلکل یواځې
وو. د هغهٔ نهٔ بچی وُو او نهٔ یې خپلوان وُو. هغهٔ به هر وخت کار کولو، خو بیا هم هغه په خپله ګټه باندې مطمئن نهٔ وو. هغهٔ
د خپل ځان نه تپوس وکړو، ”د چا دپاره زهٔ دومره سخت محنت کوم او خپل ځان د خوشحالئ نه محروم ساتم؟“ دا هم
بےمعنې دی او د افسوس خبره ده. ﴿۹﴾ د یو نه دوه کسان ښهٔ وی، ځکه چې هغوئ د خپل محنت نه ښهٔ فائده اخستے شی.
﴿۱۰﴾ کهٔ په هغوئ کښې یو کس وغورزېږی، نو هغه دویم به یې راپاځوی، خو کهٔ څوک یواځې وی او وغورزېږی، نو په هغهٔ
افسوس، ځکه چې داسې به څوک نهٔ وی چې هغه راپاځوی. ﴿۱۱﴾ هم داسې، کهٔ یخنی وی او دوه کسان یو ځائ څملی نو
ګرم به شی، خو یو کس به یواځې څنګه ځان ګرم کړی؟ ﴿۱۲﴾ خو کهٔ یو کس یواځې وی نو شکست به وخوری، خو کهٔ دوه
کسه یو ځائ شی نو مقابله کولے شی. د دربو مزو پړے په آسانه نهٔ شلیږی. ﴿۱۳﴾ یو غریب خو هوښیار ځوان ښهٔ دے د
هغه بوډا او کم عقل بادشاه نه، څوک چې د چا نصیحت ته غوږ نهٔ ایږدی. ﴿۱۴﴾ دغه ځوان د غریبئ نه د کامیابئ طرف ته
تلے شی، اګر کهٔ هغه قېدی وو خو هغه بیا هم بادشاه جوړېدے شی. ﴿۱۵﴾ بیا ما وکتل چې خلق یو بل ځوان پسې روان وُو،
څوک به چې د هغهٔ په ځائ بادشاه شی. ﴿۱۶﴾ بےشمېره خلق د هغهٔ نه ګېرچاپېره وُو، خو بیا یوه بله پیړئ راوچته شوه او
هغه یې هم رد کړو. نو دا څېزونه بےمعنې دی، دا داسې دی لکه چې څوک هوا پسې منډې وهی.

هوښیارې خبرې کول

۵ ﴿۱﴾ کله چې تهٔ د خُدائ پاک کور ته ځې نو چې څهٔ کوې هغه ډېر خیال سره کوه. د اورېدلو دپاره د خُدائ پاک
حضور ته تلل بهتر دی د کم عقلانو په شان د قربانو پېش کولو نه، خُدائ پاک ته بےسوچه نذرانې پېش کول بدعملی ده. ﴿۲﴾
د خُدائ پاک په حضور کښې په خبرو کولو کښې تېزی مهٔ کوه، د هغهٔ په وړاندې په څهٔ بیان کولو کښې جلدی مهٔ کوه.

ځکه چې هغه په آسمان کښې دے او تۀ په زمکه باندې يې، نو د ضرورت نه زياتې خبرې مۀ کوه. ﴿٣﴾ څومره چې تۀ پرېشانه يې، نو هغه هومره به خراب خوبونه وينې او چې څومره زياتې خبرې کوې، نو هغه هومره به کم عقلې خبرې درنه وځی. ﴿٤﴾ کله چې تۀ خُدائ پاک ته يوه منښته ومنې، نو چې څومره زر کېدے شی نو دا منښته پوره کوه. هغه د کم عقلو خلقو نه خوشحال نۀ وی. کومه منښته چې ومنې نو هغه سر ته رسوه. ﴿٥﴾ چې يوه منښته ومنې او سر ته يې نۀ رسوې نو د داسې منښتې د منلو نه نۀ منل ښۀ دی. ﴿٦﴾ د خپلو خبرو په وجه ځان مۀ ګناهګاروه، او اِمام ته مۀ وايه چې ما په غلطۍ سره منښته منلې وه. نو په دې وئيلو سره خُدائ پاک مۀ غصه کوه چې ستا ټول محنت مشقت تباه کړی. ﴿٧﴾ خو ډېر خوبونه او ډېرې خبرې بې‌معنې دی، په ځائ د دې د خُدائ پاک نه ووېرېږئ.

ژوند بې‌فائدې دے

﴿٨﴾ چې کله تۀ وګورې چې په يوه علاقه کښې غريبانانو باندې ظلم زياتے کېږی او هغوئ ته صداقت او اِنصاف او د هغوئ حقُونه نۀ ملاوېږی نو په دې باندې مۀ حېرانېږه. د هر آفسر دپاسه بل آفسر وی او د هغوئ د سر دپاسه نور آفسران وی. ﴿٩﴾ تر دې چې بادشاه هم د دې مُلک نه خپل مفاد حاصلوی. ﴿١٠﴾ څوک چې د پېسو سره مينه لری، نو هغه به هيڅکله په پېسو موړ نۀ شی. څوک چې د دولت سره مينه لری، نو هغه به هيڅکله په دولت موړ نۀ شی. ځکه چې دا هم بې‌معنې دی. ﴿١١﴾ چې څومره پېسې زياتې وی، نو دومره به د دې د خوړلو خلق هم زيات وی. دغه دولت ته د کتلو نه سېوا مالِک ته څۀ حاصل شول؟ ﴿١٢﴾ محنت مزدورئ کولو والا کۀ لږه خوړلې وی او کۀ ډېره خو ښۀ د سکون خوب کوی، خو د مالداره سړی دولت هغه خوب ته نۀ پرېږدی. ﴿١٣﴾ ما په مخ د زمکې يو بل ډېر خراب کار ليدلے دے. څوک چې د ځان دپاره پېسې جمع کوی نو هغه وروستو هم د هغوئ دپاره د نقصان باعث شی، ﴿١٤﴾ ځکه چې هغوئ دا ټولې پېسې په يو ناکاميابه کاروبار کښې بائيلې او په آخر کښې د هغوئ سره هيڅ هم نۀ وی چې خپلو بچو ته يې پرېږدی. ﴿١٥﴾ لکه څنګه چې ماشوم دې دُنيا ته لغړ او خالی لاسونه راځی، هم داسې به دې دُنيا نه خالی لاسونه ځی. هغه د ټول محنت باوجود هم د ځان سره هيڅ هم نۀ شی وړلے. ﴿١٦﴾ دا هم ډېره د افسوس خبره ده، چې څنګه انسان دُنيا ته راځی نو هغه شان ځی. هغۀ فائده څۀ وکړه؟ چې عبث هوا پسې يې منډې ووهلې؟ ﴿١٧﴾ هغۀ خپل ټول ژوند په تيارۀ، په پرېشانئ، په غصه او په بيمارئ کښې تېر کړو. ﴿١٨﴾ نو زۀ دې نتيجې ته ورسېدم چې د انسان دپاره ښۀ او بهتره دا ده چې څومره ورځې خُدائ پاک هغۀ له ورکړې دی په هغې کښې خوراک څښاک کوی او په مخ د زمکې د خپل سخت محنت نه خوند اخلی. ځکه چې هم دا زمونږه اجر دے. ﴿١٩﴾ کۀ خُدائ پاک چا له دولت او جائيداد ورکوی او د دې قابل يې جوړوی چې د دې نه خوند واخلی، او دا خپل نصيب وګڼی او محنت سره سره خوشحاله هم وی، نو دا د خُدائ پاک د طرف نه اِنعام دے. ﴿٢٠﴾ حقيقت کښې خُدائ پاک هغوئ په خوشحالئ کښې دومره مصروف ساتی چې هغوئ سره د انديښنو دپاره وخت هم نۀ وی.

6 ﴿١﴾ په مخ د زمکې ما يوه بله خرابه خبره ليدلې ده او دا په انسان باندې يو درُوند بوج دے. ﴿٢﴾ دا د هغه کس خبره ده چا له چې خُدائ پاک مال دولت، عزت او جائيداد ورکړی او هغه هر څۀ ورکړی چې د هغۀ زړۀ يې غواړی، خو خُدائ پاک يې د دې په خوند پوهه نۀ کړی او د هغۀ په ځائ يو پردے کس په دې باندې مزې وکړی. دا بې‌معنې دی او لوئ مصيبت دے. ﴿٣﴾ کۀ د يو سړی سل بچی وی او تر بوډاتوبه پورې ژوندے وی، خو کۀ په ژوند کښې څۀ خوشحالی ونۀ وينی او په عزت سره دفن نۀ شی نو زۀ خو به دا وايم چې د دۀ نه خو هغه ماشوم ښۀ دے چې مړ پيدا شوے وی. ﴿٤﴾ د داسې پېدائشی مړ ماشوم دُنيا ته راتګ او تګ بې‌معنې دے، مرګ د هغۀ شناخت زمونږ نه پټ ساتی. ﴿٥﴾ اګر چې هغۀ نمر هم نۀ

دے لیدلے او نۀ ورته دا پته لګېدلې ده چې ژوند څنګه وی، خو بیا هم هغۀ ته د هغه مالداره سړی نه زیات آرام حاصل دے. (۶) فرض کړه کۀ هغه دوه زره کاله ژوندے وی خو چې په ژوند کښې یې څۀ خوشحالی نۀ وی، نو څۀ فائده؟ آخر مرګ خو هر ژوندی له شته. (۷) انسان ټول محنت د خوراک پېدا کولو دپاره کوی، خو د هغۀ لوږه هیڅکله نۀ ختمیږی. (۸) هوښیار کس د کم عقل نه په څۀ فائده مند وی؟ کۀ غریب کس خلقو سره مناسب سلوک کوی نو په دې کښې د هغۀ دپاره څۀ فائده ده؟ (۹) څۀ چې مونږ سره وی د هغې نه خوند اخستل ښۀ دی په ځائ د دې چې د هغه څیزونو خواهش ولرو چې مونږ سره نۀ وی. دا بې‌معنې دی، او دا داسې دی لکه چې هوا پسې منډې وهی. (۱۰) هر څۀ چې کیږی هغه د تقدیر لیک وی. دا ډېر د پخوا نه معلومه وه چې د هر یو کس سره به څۀ کیږی. نو خُدائ پاک سره د دې موضوع په حقله بحث کول فضول دی. (۱۱) څومره چې خبرې زیاتیږی، نو دومره بې‌مطلبه کیږی، نو د بحث نه فائده څۀ؟ (۱۲) نو چا ته څۀ پته وی چې زمونږ په دې لنډ او بې‌فائدې ژوند کښې، زمونږ دپاره څۀ ښۀ دی، داسې ژوند چې د سوری په شان تېریږی؟ چا ته دا پته ده چې د مرګ نه پس به څۀ کیږی؟

د ژوند حِکمت

۷ (۱) نیک نامی د قیمتی عطرو نه بهتره ده، او د مرګ ورځ د پېدا کېدو د ورځې نه بهتره ده. (۲) ښۀ دا ده چې هغه کور ته لاړ شُو چرته چې ماتم کیږی نه چې هغه کور ته لاړ شُو چرته چې دعوت وی، ځکه چې ژوندو خلقو له دا خبره په ذهن کښې کښېنول په کار دی چې مرګ زمونږ د ټولو انتظار کوی. (۳) د خندا نه غم ښۀ وی، غمژن مخ د زړۀ د بهترئ سبب جوړیږی. (۴) هوښیار کس د مرګ په حقله ډېر فکر کوی، خو کم عقل صرف د عیش عشرت په حقله فکر کوی. (۵) ښۀ خبره دا ده چې هوښیار دې ورَتې په ځائ د دې نه چې د کم عقلو خلقو د خوشامندئ سندرې واورې. (۶) د کم عقل خندا داسې وی لکه چې دېګچې لاندې په اور کښې ازغی ټسیږی. دا شور خو جوړوی خو هیڅ مقصد یې نۀ وی. (۷) ناروا ګټه هوښیارو خلقو نه کم عقل جوړوی، او رشوت اخستل ضمیر خرابوی. (۸) د څۀ سر ته رسول د هغې د شروع نه ښۀ وی، او د غرور کولو نه صبر کول ښۀ دی. (۹) خپله غصه په قابو کښې ساته، ځکه چې د کم عقل دماغ د غصې کور وی. (۱۰) هیڅکله داسې مۀ وایه، "تېر وخت د اوس نه ښۀ وو." دا خبره کول عقلمندی نۀ ده. (۱۱) هوښیار جوړېدل ښۀ دی. دا داسې دی لکه چې میراث واخلی. په دُنیا کښې د هر چا دپاره عقلمند جوړېدل فائده مند دی. (۱۲) عقلمندی به دې د پېسو په شان حِفاظت کوی. او د عقلمندئ خاص فائده دا ده چې هغه خپل مالِک محفوظ ساتی. (۱۳) د خُدائ پاک په کارونو باندې فکر وکړه، څۀ چې هغۀ کاږۀ جوړ کړی وی نو هغه څوک نېغولے شی؟ (۱۴) په ښۀ حالاتو کښې خوشحاله اوسئ، خو چې کله تکلیف راځی، نو یاد ساته چې خوشحالی او تکلیف، دواړه خُدائ پاک راولی، او هیچا ته پته نۀ لګی چې سبا به څۀ کیږی. (۱۵) ما په خپل بې‌فائدې ژوند کښې هر څۀ لیدلی دی، یو صادق باوجود د خپل صداقت نه هم تباه شی او یو بدعمله په خپله بدعملئ کښې اوږد عُمر تېر کړی. (۱۶) د ځان نه ډېر ایمانداره مۀ جوړوه او د ځان نه ډېر هوښیار سړے مۀ جوړوه، ولې ځان تباه کوې؟ (۱۷) خو دې سره د ځان نه ډېر بدعمله یا کم عقل هم مۀ جوړوه، نو په داسې کولو سره ولې خپل ځان د وخت نه مخکښې په چا وژنې؟ (۱۸) ښۀ خبره دا ده چې دا دواړه خبرې هېرې نۀ کړې، ځکه څوک چې د خُدائ پاک نه یریږی، هغوئ به د دواړو خطرو نه بچ پاتې شی. (۱۹) حِکمت هوښیار سړے د ښار د لسو حکمرانانو نه زیات طاقتور جوړوی. (۲۰) په دې دُنیا کښې داسې هیڅ څوک صادق نشته چې هغه همېشه ښۀ کوی او هیڅکله ګناه نۀ کوی. (۲۱) خلق چې څۀ وائی نو هغه هر څیز زړۀ ته مۀ اچوه، ګنې وابه ورې چې ستا نوکر تا پسې کنځل کوی. (۲۲) او تا ته پته ده چې څو څو ځلې تا په خپله نورو خلقو ته کنځلې کړې دی. (۲۳) ما د حِکمت اصُول استعمال کړل چې په دې هر څۀ باندې پوهه

شم، خو دا زما دپاره ډېر ګران ؤو، ما نۀ شول کولے. (۲۴) هر څۀ چې موجود دی هغه ډېر ژور او زما د پوهې نه بهر دی. څوک په هر څۀ پوهېدلے شي؟ (۲۵) ما کلکه فېصله وکړه چې د حِکمت مطالعه وکړم او د څيزونو په اسبابو باندې پوهه شم، او چې زده کړم چې بدعملي څومره بېوقوفتوب دے، او بېوقوفتوب څومره پاګلتوب دے.

(۲۶) ما ته پته ولګېده چې ګېروونکې ښځه د مرګ د سختئ نه هم لوئ دام دے. د هغې شوق د دام په شان دے او د هغې غېږه د زنځيرونو په شان ده. کوم سړے چې خُدائ پاک رضا کوی نو هغه به ترې نه خلاص وی، خو ګناهګار به د هغې په جال کښې راګېرېږی. (۲۷) معلِم وفرمائيل چې زۀ دې نتيجې ته ورسېدم، کله چې ما په دې موضوع باندې د هر طرف نه غور و فکر وکړو. (۲۸) اګر چې ما بار بار لټون کولو خو ما هغه څۀ پېدا نۀ کړل څۀ چې ما لټول. ما په زرو کسانو کښې يو نېک سړے پېدا کړو، خو يوه نېکه ښځه مې پکښې پېدا نۀ کړه. (۲۹) نو زۀ صرف دې نتيجې ته ورسېدم چې خُدائ پاک انسان پېدا کړے دے چې نېک وی، خو هغه په نورو ډېرو منصوبو پسې ځی.

۸ (۱) څوک د هوښيار په شان دے؟ څوک د خبرو د صحيح تشريح عِلم لری؟ حِکمت د هغوئ مخونه روښانه کوی او د هغوئ سخت مزاج نرموی.

د بادشاه حُکم منل

(۲) زۀ وايم، د بادشاه حُکم منه، ځکه چې تا د خُدائ پاک سره د دې وعده کړې ده. (۳) د بادشاه په حضور کښې د تلو نه جلدی مۀ کوه. او په بد کار کښې حِصه مۀ اخله، ځکه چې بادشاه درسره څۀ غواړی هغه کولے شی. (۴) ځکه چې د بادشاه خبره وزن وی او هيڅ څوک ترې نه دا تپوس نۀ شی کولے چې، "تۀ څۀ کوې؟" (۵) هغه کس څوک چې شاهی حُکم منی هغوئ ته به سزا نۀ ملاوېږی. هوښيار کس د هر څيز په وخت او سبب باندې پوهېږی. (۶) ځکه چې د هر څيز دپاره يو وخت او يوه طريقه وی، خو انسان له ډېر غمونه برداشت کول په کار دی. (۷) هيچا ته پته نشته چې څۀ به کېږی، نو بيا څوک دا وئيلے شی چې په مستقبل کښې څۀ کېدو والا دی؟ (۸) هيڅ څوک خپل ځان د مرګ نه نۀ شی بچ کولے او نۀ څوک د اجل ورځ وروستو کولے شی. دا يو داسې جنګ دے چې مونږ ترې نه نۀ شُو خلاصېدلے، او بدعملی يو بدعمله کس د مرګ نه نۀ شی بچ کولے.

بدعمله او صادق خلق

(۹) ما ټولو څيزونو ته غور سره وکتل او په مخ د زمکې چې څۀ کېږی د هغې په حقله مې سوچ وکړو، خلق په نورو خلقو باندې اختيار لری او ورته نقصان رسوی. (۱۰) آو، ما وليدل چې بدعمله د عزت سره ښخ شوی ؤو او هغوئ به د خُدائ پاک مقدس کور ته تلل راتلل، خو چې په کومو ښارونو کښې هغوئ بدعملی کوله نو هلته خلقو د هغوئ صِفت بيانولو. دا هم بېمعنې دی. (۱۱) د بدو عملونو سزا زر نۀ ورکولے کېږی، نو ځکه د خلقو زړونه بدعملئ ته تيار دی. (۱۲) د يو ګناهګار نه سل ځله ګناه کېږی خو بيا هم تر ډېره وخته پورې ژوندے وی. بېشکه ما ته دا هم پته ده چې کوم خلق د خُدائ پاک نه يرېږی هغوئ به په خير خيريت سره ژوند کوی، يعنې هغه خلق د چا په زړۀ کښې چې د خُدائ پاک يره وی. (۱۳) او د بدعمله خلقو به خير نۀ وی او نۀ به يې ژوند اوږد وی. او دا ځکه چې هغوئ د خُدائ پاک نه نۀ يرېږی. (۱۴) خو په مخ د زمکې يوه بله خبره هم ده چې بېمعنې ده. ښو خلقو ته داسې سزا ملاوېږی لکه چې هغوئ بدعمله وی او بدعمله خلقو ته

داسې اجر ملاوېږي لکه چې هغوئ ښهٔ خلق وي. نو زهٔ تاسو ته دا وايم چې دا بې‌معنې دي. ⑮ نو زما مشوره دا ده چې مونږ له د ژوند نه خوند اخستل په کار دي، ځکه چې په دې ژوند کښې هم دا يوه مزه ده چې خوراک څښاک کوُو او خوشحاله اوسو. نو داسې سخت محنت، کوم چې په مخ د زمکې خُدائ پاک مونږ له راکړے دے هغې سره سره څهٔ لږه خوشحالي هم وکړُو. ⑯ کله چې ما پوره کوشش وکړو چې هوښيار شم او په هغې کار غور وکړم چې خلق يې د زمکې په مخ کوي، نو ما وکتل چې د داسې محنت په وجه هغوئ شپه او ورځ خوب نهٔ شي کولے. ⑰ نو ما ته پته ولګېده چې خُدائ پاک په دُنيا کښې څهٔ کوي نو هيچا ته هم د هغې پته نهٔ لګي. کېدے شي چې يو هوښيار کس دا دعویٰ وکړي چې زهٔ په دې پوره پوهه شوم، خو دا به داسې نهٔ وي، هغه د دې اَنجام ته نهٔ شي رسېدے.

مرګ هر چا له راځي

۹ ① اوس ما د دې هر څهٔ مطالعه وکړه او دې نتيجې ته ورسېدم چې صادقان او هوښيار خلق چې هر څهٔ کوي هغه د خُدائ پاک په لاس کښې دي. هغوئ ته دا پته نهٔ لګي چې خُدائ پاک به يې قبلوي او کهٔ رد کوي. دا هر څهٔ به په راتلونکي وخت کښې کېږي. ② د صادق او د بدعمله، د ښهٔ او د بد، د پاک او د ناپاک، هغه خلق چې خُدائ پاک ته قربانئ پېش کوي يا هغه خلق چې قربانئ نهٔ پېش کوي، ټولو سره قسمت يو شان معامله کوي. د يو ښهٔ کس او د ګناهګار يو شان اَنجام وي، د قسم خوړلو والا او د قسم نهٔ خوړلو والا دواړو يو منزل دے. ③ دا يو ډېر لوئ مصيبت دے چې په مخ د زمکې کېږي، د هر ژوندي هم يو قِسمت دے يعنې مرګ. د دې نه علاوه، د ټولو خلقو زړونه د بد کارئ نهٔ ډک دي او د ژوندون په دوران کښې د هغوئ په زړونو کښې بې‌وقوفتوب وي او بيا دوئ مړهٔ شي. ④ خو څوک چې تر اوسه پورې په ژوندو کښې شريک دي د هغوئ اُميد وي، ځکه چې يو ژوندے سپے د مړ ازمري نه ښهٔ دے. ⑤ يقيناً چې ژوندو ته خو دومره پته وي چې هغوئ به مري. خو مړو ته هيڅ پته نهٔ لګي. هغوئ ته نور اجر نهٔ ملاوېږي، او د هغوئ يادونه ختم شي. ⑥ د هغوئ مينه، نفرت او غيرت، هر څهٔ ډېر مخکښې ختم شوی دی. په مخ د زمکې چې څهٔ کېږي نو هغوئ به هيڅکله په کښې برخه وانهٔ خلي. ⑦ نو بيا خوشحالئ سره مے څښه او خپل خوراک کوه. ځکه چې خُدائ پاک د دې هر څهٔ اجازت ورکړے دے. ⑧ هر وخت سپينې جامې اغونده او تېل لګوه. ⑨ د خپلې ښځې سره چې تهٔ ورسره مينه کوې د ژوند نه خوند اخله. په مخ د زمکې په فاني ژوندون کښې چې خُدائ پاک تا له خومره ورځې درکړې دی هغه هم دغه شان تېروه. ځکه چې په مخ د زمکې ستا د محنت مشقت په بدل کښې هم دغه څهٔ دی چې ستا په نصيب کښې دی. ⑩ تهٔ چې هر څهٔ کولے شې هغه پوره د زړهٔ نه کوه، ځکه چې چرته تهٔ روان يې يعنې قبر ته، هلته به نهٔ کار وي او نهٔ منصوبې، نهٔ به عِلم وي او نهٔ حِکمت. ⑪ ما ته په دُنيا کښې د يو بل څيز هم پته ولګېده چې تېزه منډه وهونکي هميشه د منډې لوبه نهٔ ګټي او تکړه جنګيالي هميشه جنګ نهٔ شي ګټلے. هوښيار خلق هر وخت په رزق ماړهٔ نهٔ وي، قابل خلق هميشه نهٔ مالداره کېږي او تعليم يافته خلق تل په ژوند کښې کامياب نهٔ وي. هر څهٔ په وخت او په بخت باندې منحصر وي. ⑫ انسان ته هيڅکله دا پته نهٔ لګي چې په هغهٔ به سخت وخت کله راځي. لکه څنګه چې کبان په جال کښې او مارغان په دام کښې اچانک راګېر شي، نو داسې به مرګ انسان سمدستي راګېر کړي.

حِکمت د کم عقلتوب نه ښهٔ دے

⑬ ما ته په مخ د زمکې د حِکمت يو بل مثال مِلاو شوے دے او دا ما ته ډېر زيات ښهٔ ښکاري. ⑭ يو وړوکے ښار وو چې آبادي يې لږه وه. يو طاقتور بادشاه په دې باندې حمله وکړه. هغه ښار يې محاصره کړو او په دېوالونو باندې د اوږدو

تیارے یې شروع کړو. ۱۵ خو په هغه ښار کښې یو غریب خو هوښیار کس وو. هغهٔ په خپلې هوښیارتیا سره هغه ښار بچ
کړو. خو وروستو هیچا هغه یاد نهٔ کړو. ۱۶ نو زهٔ وایم چې حِکمت د طاقت نه ښهٔ دے، خو د غریب سړی هوښیارتیا ته
سپک کتلے شی، هیڅوک د هغهٔ خبرو ته پام نهٔ کوی. ۱۷ ښهٔ خبره دا ده چې د یو هوښیار کس په مزه خبرو ته غوږ
ونیسې په ځائ د دې نه چې د کم عقلانو په مجلس کښې د بادشاه چغې واورې. ۱۸ حِکمت د جنګ د وسلو نه طاقتور
دے، خو یو ګناهګار کس ډېر زیات ښهٔ کارونه تباه کولے شی.

۱۰ ۱ څنګه چې مړهٔ مچان خوشبودار عطر خرابوی نو داسې لږ شان کم عقلتوب ډېر حِکمت او عزت خرابولے شی.
۲ د هوښیار سړی زړهٔ به صحیح لار غوره کوی او د کم عقل سړی زړهٔ به خرابه لار غوره کوی. ۳ کله هم چې کم عقل
په لاره روان وی نو صفا پته لګی چې هغه بېوقوف دے. ۴ کهٔ حکمران درته غصه شی نو خپل ځائ مهٔ پرېږده، ځکه چې
ستا سړه رویه د هغهٔ سخته غصه قلارولے شی. ۵ ما په مخ د زمکې یو بل خراب څیز لیدلے دے او دا غلطی د
حکمرانانو د لاسه کیږی. ۶ او هغه دا چې کم عقل خلق په اوچتو عُهدو مقرر کړے شی او مالدار خلق په معمولی عُهدو
باندې وی. ۷ ما لیدلی دی چې غلامان د شهزادګانو په شان په آسونو سوارهٔ وی، او شهزادګان د نوکرانو په شان پېدل
ګرځی. ۸ څوک چې کنده کنی کېدے شی په خپله وروغورزیږی، څوک چې دېوال راغورزوی کېدے شی مار یې
وچیچی. ۹ څوک چې د کاڼو په کان کښې کار کوی، کېدے شی په کاڼو چخنی شی. څوک چې لرګی ماتوی، نو کېدے
شی چې په دې زخمی شی. ۱۰ کهٔ تبر پڅ وی او تېرهٔ یې نهٔ کړې، نو په دې باندې کار کول ډېر زور غواړی. خو حِکمت
سړے همېشه د کامیابۍ طرف ته بوځی. ۱۱ کهٔ د دم نه مخکښې مار پاړو وچیچی نو بیا د پاړوتوب څهٔ فائده نشته. ۱۲ د
هوښیار سړی خبرې د هغهٔ د عزت سبب جوړیږی، خو د کم عقل سړی خبرې د هغهٔ د تباهۍ سبب جوړیږی. ۱۳ د هغوئ
خبرې کم عقلتوب سره شروع کیږی او خطرناک لیونتوب سره تر سره کیږی. ۱۴ د کم عقل کس خبرې نهٔ ختمیږی.
هیچا ته دا پته نشته چې په راتلونکی وخت کښې به څهٔ کیږی، څوک دا وئیلے شی چې زمونږ د مرګ نه پس به څهٔ کیږی؟
۱۵ کار سره کم عقل ډېر ستړے شی، او هغهٔ ته دا پته هم نهٔ لګی چې منزل ته خپله لار پیدا کړی. ۱۶ افسوس په هغه
مُلک چې د هغې بادشاه یو ناتجربه‌کاره زلمے وی او مشران یې سم د سحر نه سر د خېټې نه زار کوی. ۱۷ خوش قسمته
وی هغه مُلک چې د چا بادشاه چې د شریف خاندان نه وی او د هغوئ مشران په مناسب وخت خوراک کوی. هغوئ د
طاقت حاصلولو دپاره خوراک څښاک کوی د نشې دپاره نه. ۱۸ کهٔ یو کس دومره ناراسته وی چې هغه خپل چت هم نهٔ
مرمت کوی، نو دا به راڅاڅی او هغه کور به راوغورزیږی. ۱۹ د مېلمستیا روټۍ د خوشحالۍ دپاره وی او مے د زړهٔ
راحت دپاره وی، او په پېسو هر کار کیږی. ۲۰ په خیالونو کښې هم په بادشاه پسې بدرد مهٔ وایه او په خپله کوټه کښې هم
په مالداره کس پسې بدرد مهٔ وایه. کېدے شی چې د هوا یوه وړه مرغۍ ستا خبرې واوری او هغهٔ ته یې وکړی.

د انسان د عِلم حد

۱۱ ۱ خپله روټۍ په اوبو باندې وغورزوه چې لاړه شی او ډېرې ورځې پس به دا تا ته بیا مِلاو شی. ۲ خپلې پېسې په
اووهٔ یا اتهٔ ځایونو کښې بندې کړه، ځکه چې هیڅ پته نهٔ لګی چې څهٔ افت به په زمکه باندې راپېښ شی. ۳ کله چې وریځې
درنې وی نو باران کیږی. کله چې ونه د شمال یا د جنوب په طرف پرېوځی نو هم هلته پرته وی. ۴ هغه زمیدار څوک چې
د هوا رخ ته ګوری هغه به خپل فصل نهٔ کَری. او هغه زمیدار څوک چې وریځو ته ګوری هغه به خپل فصل نهٔ رېبی. ۵
لکه څنګه چې تا ته د هوا رخ نهٔ معلومیږی او نهٔ درته دا پته لګی چې د مور په خېټه کښې ماشوم څنګه جوړیږی، نو داسې تهٔ

د خُدائ پاک په کارونو هم نۀ پوهېږې، څوک چې د هر څۀ خالق دے. (٦) د سحر په وخت خپل تخم کره او تر ماښامه
پورې په کار کښې بوخت اوسه، ځکه چې تا ته څۀ پته ده چې په کوم کار کښې کامیابي ده، په دې کښې، په هغې کښې او یا
په دواړو کښې یو شان. (٧) رڼا ښۀ ده او د نوی سحر رڼا په سترګو ښۀ لګی. (٨) کله چې انسان تر ډېر وخته پورې
ژوندے پاتې شی نو هغوئ دې د ژوند هره لحظه خوشحاله تېروی. خو دا هم یاد ساتل پکار دی چې د مشکل ډېرې ورځې
راروانې دی. او څۀ چې به کېږی هغه یو راز دے.

د ځوانانو دپاره نصیحت

(٩) اے ځوانانو، په خپله ځوانئ خوشحاله اوسئ او د ځوانۍ نه خوند اخلئ. او څۀ چې ستاسو زړۀ غواړئ او په سترګو
مو ښۀ لګی نو هغه کوئ، خو دا خبره یاده ساتئ چې خُدائ پاک به درسره د هر کار او عمل حِساب کوی. (١٠) د خپل زړۀ
نه خفګان او د وجود نه غم درد لرې ساتئ ځکه چې ځوانی او تور سر د یوې لحظې دپاره وی.

١٢ (١) هم په ځوانئ کښې خپل خالِق یاد ساته، د هغې نه مخکښې چې د مصیبت ورځې راشی، او هغه کلونه راشی او تۀ
پکښې ووائې چې، "د ژوند هیڅ مزه نشته." (٢) هغه یاد ساته، د دې نه مخکښې چې د نمر، سپوږمۍ او د ستورو رڼا تا ته
تته ښکاره شی او د باران نه پس بیا وریځې راواپس شی. (٣) د هغې نه مخکښې چې ستا د کور څوکیداران په رپېدېدو
شی، او ستا طاقتور سړی راکونتی شی، او ستا د مېچنې کولو والا ښځې کار پرېږدی ولې چې هغوئ لږې دی، او هغه زنانه
چې د کړکو نه ګورې د هغوئ نظر کم دے. (٤) د هغې نه مخکښې چې د کوځې دروازې بندې شی او د مېچنې آواز په مزه
شی، او تۀ د مارغانو په اولنو سندرو راپاځې خو بیا د هغوئ ټولې سندرې په تا په مزه لګی. (٥) د هغې نه مخکښې چې تۀ د
اوچتو ځایونو او د کوځو د خطرو نه یرېږې. د هغې نه مخکښې چې ستا وېښتۀ سپین شی داسې لکه چې د بادامو ګلونه
کولاو شی، او تۀ د پښو نه پاتې شې داسې لکه مُلخ پښې راکاږی، او ستا شهوت ختم شی. هغه یاد ساته، د هغې نه مخکښې
چې ستا پښې په قبر کښې وی کوم چې به ستا ابدی کور وی، او کله به چې خلق ستا په جنازه کښې ویر کوی. (٦) د هغې
نه مخکښې چې د سپینو زرو زنځیر وشلیږی، د سرو زرو لوښے ټوټې ټوټې شی، او چینې سره د اوبو بوقه به وشلیږی او د
کوهی سَرخی ماته شی. (٧) بیا به خاوره واپس خاورې شی او روح به خُدائ پاک له واپس لاړ شی، چا چې هغه ورکړے
وو. (٨) نو معلِم وائی، "هر څۀ بېمعنې دی، دا هر څۀ بېمعنې دی."

نتیجه

(٩) معلِم په خپله هوښیار وو او خلقو له یې هم د عِلم تعلیم ورکولو. هغۀ په ډېرو متلونو باندې غور او فکر کولو او ترتیب
وار یې جمع کړل. (١٠) د معلِم کوشش دا وو چې خوږې خبرې ولټوی، او دیانتدارۍ سره رښتینې خبرې ولیکی. (١١) د
هوښیارانو خبرې د تېرو چُوکو په شان دی، د جمع شوی متلونو خبرې د چُوکو په څوکه کښې د مېخونو په شان دی چې یو
شپون یې د ګډو د بوتلو دپاره استعمالوی. (١٢) خو زما زویه، د دې نه علاوه هم خبردار اوسه. د ډېرو کتابونو د لیکلو
سلسله به هیڅکله نۀ ختمیږی او ډېره مطالعه وجود ستړے کوی. (١٣) راځئ چې اوس په آخر کښې د ټول تعلیم په خُلاصه
باندې غور وکړُو. د خُدائ پاک نه یرېږه او د هغۀ په حُکمونو عمل کوه، دا په هر انسان فرض دی. (١٤) ځکه چې خُدائ
پاک به راسره د هر یو عمل عدالت کوی، کۀ هغه ښۀ وی او کۀ بد او په دې کښې پټ څیزونه هم شامل دی.

pashtobibles.org © یوسفزی ٢٠١٩